kuida nende seadus neile ette kirjutas. Ilma pilkamiseta ei läinud see wõitlemine küll ka siin mitte mööda, kuida sel aeal igal maal mungad kõige raskemast pilkamise alla langesiwad.

Kuna Riigas pool wägiwaldselt tarretanud ja pehastanud Katholiigi kirikut lõhuti ja uut elu kiriklikkus asjas äratati; kuna Tallinnas wanast kirikust uut tehti, mis Ewangeliumi waimust läbi soojendatud oli, ei tahtnud see asi Tartus õiete kosuda. Ka siin oli igatsust puhta Ristiusu õpetuse järel, aga Katholiigi Preestritest ei pöörranud ennast ükski selle poole, nagu seda Tallinnas, kohe hakatuses nimelt Zacharias Hasse teinud oli. Tartu Raekohus oli küll Hermann Marsow'i omale õpetajaks kutsunud, aga Piiskopi ähwardamise wasta ei olnud Tartu Raekohus mitte panna suutnud. Raekohus palus Ritterkonna poolt abi, aga ei wõinud sel korral muud saada, kui aga „weiket kinnistust". Piiskop, kinnitas, et tema nut õpetajat Tartu müüride wahel ei salliks, waid ennemini oma wiis sõrme, eht kui tarwis, ka kõik kümme kautada tahaks. Hermann Marsow pidi ametist lahti lastud saama, läks Tallinna ja tuli wast hiljemini jälle Tartu tagasi.

Tallinnas ja Riigas oliwad kodanikude kogudused wägewamad, kui Tartus. Aga ka neile kippusiwad kitsamad pääwad tulema. Ronneburgis

oli 19. Heinakuu pääwal 1524 pehme Erz-Piiskop Kaspar Linde ära surnud. Juba enne oli tema Tartu ja Tallinna Piiskopi, Blankenfeld'i oma abiliseks nimetanud. Nüüd oli karta, et see wali mees, kes kõige kangemini ja sitkemini Paapsti wõimuse eest seisis, Erz-Piiskopiks tõstetud saaks ja kõigist wäest Katholiigi kiriku eest wõitlema hakkaks.

Heinakuu 17. pääwal 1524 astusiwad maa ja linnade seisused Tallinna Raekojas üleüldiseks Maapääwaks kokku. Saaremaa, mille kõrwa sel aeal ka kõik Läänemaa arwatud sai, tõstis kaebtust oma Piiskopi peale, et tema ikka weel kõiki maad ja pinda omale päriks, nagu selle kirja hakatuses tähendatud. Aga suurem asi kõigist mis nõuupidamise all seisiwad, oli nüüd juba usutunnistuse wabadus, mida maa ja linna saadikud pärisiwad. Tartu Raekohtu saadikute ette oliwad enne nende teele minemist, koguduse saadikud tulnud ja palunud, et nemad Tallinnast Hermann Marsow'i tagasi toolsiwad. Kogudus ei tahaks kauemini ilma Jumala sõnata elada. Sellepärast palusiwad Tartu Raekohtu saadikud otsust, kas teised linnad ja maa seisused Tartule appi tuleksiwad, kui abi tarwis läheks.

Piiskop Johann Blankenfeld ei olnud weel kellegi poolest Erz-Piiskopiks walitud, aga tema kiitles, et Paapst teda juba selleks kinnitanud oleks